

SBOROVÝ DOPIS 1/2023 z Uhříněvsi a z Říčan

Miroslav Rada: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi

Proto Kristus umřel i ožil, aby se stal Pánem i mrtvých
i živých.

Římanům 14,9

Milí přátelé,

letošní cesta k velikonočním svátkům je pro mě hodně určovaná loučením. V lednu zemřela sestra Alena Dobrovolská, těsně před postním obdobím jsme se při bohoslužbách v Říčanech loučili se sestrou Alenou Kuščynskou, uprostřed postního období jsme se loučili s bratrem Michalem Vybíralem. Zažili jsme loučení, při kterém nám bylo smutno, ale vnímali jsme je jako přirozený odchod, který biblické svědectví popisuje u Abrahama i jeho syna Izáka stejným způsobem: „I zesnul Abraham a zemřel v utěšeném stáří, stár a sytý dnů, a byl připojen k svému lidu.“

Ale zažili jsme loučení, proti kterému se bouříme, se kterým si nevíme rady. Bratr Daniel Kvasnička, kterého mnozí z nás známe z jeho působení ve sboru Církve bratrské v Říčanech, to shrnul slovy: „To se mnou by se měli loučit! Mladý táta od rodiny by byl ještě třeba! Ale respektuji, ač velice nerad!“

Nejen s touto výhradou se blížíme k Velikonocům. S výhradou a otázkami. Co nám vlastně základní křesťanské svátky říkají? Co nám říká zvěst kříže, která je primárním svědectvím? Přiznám se, že jsem si ke svědectví Velkého pátku hledal cestu dosti dlouho. Tedy – dlouho jsem si hledal (a stále znovu hledám) cestu k přijetí zvěsti, že Boží cesta pro toho, kdo plně reprezentoval Jeho vůli pro člověka, vedla na kříž.

Apoštol Pavel však právě toto přijal jako zásadní ujištění, které mu zcela převrátilo život. Ujištění, že právě ten ukřižovaný Ježíš z Nazareta byl přijat Bohem – byl vzkříšen. Že právě v tomto Ukřižovaném je naše naděje. Zřetelně to vyjádřil v úvodu prvního listu do Korintu: „Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží.“ (1K 1,18 – stojí za to přečíst si celý úsek 1K 1,18–25) Apoštol nikomu netvrdí, že přijetí této zvěsti je snadnou cestou. Ale velice ostře vystupuje proti těm, kdo by chtěli ze zvěsti evangelia udělat jakousi cukrovou vatu odtrženou od reality života a smrti. Jakousi šikovnou pomůckou, která by těm správně věřícím zajišťovala bezproblémový život.

A tak nám apoštolova zvěst evangelia otevírá možnost přijmout život v celé jeho kráse a složitosti. Přijmout s vděčností čas, který smíme prožít se svými blízkými, jako veliký dar, za který smíme děkovat i ve chvílích, kdy se bouříme proti jeho časové omezenosti. Blížím se k velikonočním svátkům a v hlavě mi zní slova bratra Daniela Kvasničky – „respektuji, ač velice nerad“. Ale zároveň se přede mnou otevírá svědectví života těch, za jejichž životy se v tomto čase ohlížíme. Svědectví, které odmítá fatalismus nebo naopak přesvědčení, že je tu Pán Bůh od toho, aby vše šlo pěkně po

našem, jako jakousi ukázkou správné zbožnosti. Ohlížíme se za životními boji v jistotě, že v těchto bojích byl vždy přítomen Bůh ve svém Synu. I – a právě – tehdy, kdy se zdá být cesta kříže neunesitelná.

Moc přeji všem vám i sobě, abychom i v letošních velikonočních svátcích zaslechli ujištění, které i nám apoštol Pavel nabízí slovy starokřesťanského hymnu: „Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: *Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.*“ (Fp 2,5–11)

Jiří Ort

Srdečně zveme na velikonoční bohoslužby

Srdečně vás zveme na bohoslužby, při kterých budeme přijímat naději zvěsti evangelia, dobré zprávy, o tom, že i za nás zemřel Ježíš z Nazareta jako Mesiáš a i pro nás byl vzkříšen. Při všech bohoslužbách bude vysluhována večeře Páně.

6. 4. 2023, 18.30	Zelený čtvrtek	Uhřetěves
7. 4. 2023, 9.00	Velký pátek	Uhřetěves
9. 4. 2023, 9.00	Boží hod velikonoční	Uhřetěves
10. 4. 2023, 11.00	Velikonoční pondělí	Říčany

Biblické hodiny on-line

V období studijního volna bratra faráře budou pokračovat biblické hodiny on-line. Na starost si je vezmou manželé Kellerovi. Setkávání bude probíhat v liché čtvrtky od 20.00 hodin na internetové adrese meet.jit.si/Biblickahodina-Uhrineves.

Brigáda

Po čase covidových omezení můžeme říkat, že některé akce se konají znovu poprvé. Jednou z nich byla i sborová brigáda v sobotu 18. března, při které jsme se pustili do úklidu kostela.

Sešlo se nás celkem 13 a udělali jsme hodně práce – vyklidili půdu, kumbál a všechny odpad odvezli do sběrného dvora. Zlikvidovaná je i krabice s prádlem.

Zásadním úkolem bylo umytí koulí na světlo v modlitebně a odstranění pavučin. Obě výškové práce se zdařily! Čistý je i stůl Páně a lavice, místnost opravdu prokoukla.

Bylo nám spolu hezky, dobrou náladu podpořilo i krásné jarní počasí a přítomnost malého Eliáše Orta, kterého rodiče k příležitosti brigády naučili slovo „makat“. To také statečně opakoval při přenášení věcí z místa na místo.

Po společné práci přišlo na řadu společné jídlo. Helenka Kárová připravila výborné buřty na pivu.

Díky všem, kteří přišli, díky za hezké společné strávené dopoledne. Ty, co s námi nebyli srdečně zveme, aby se přišli podívat, jak se práce podařila.

Marie Ortová

Studijní volno faráře

Chtěl bych moc poděkovat staršovstvu našeho sboru, že mi toto 3 měsíční období klidného soustředění na studium umožnilo. Přiznám se, že jsem to už hodně potřeboval – prostě se na chvíli zastavit. Takže bezprostředně po Velikonocích odjíždím z Prahy na Vysočinu a budu číst.

Tématem mého studování je teologie osvobození – hodně se mi líbila kniha Petra Jandejska „Christologie z pomezí: Jacques Dupuis, Roger Haight a Jon Sobrino“. Zaujala mě a podnítila moji zvědavost, takže bych si k tomuto tématu rád přečetl více. Ale vzhledem k tomu, že knihy jsou v angličtině, tak to prostě v běžném provozu nezvládám.

Takže budu 3 měsíce zkoumat. Uvidíme, kam mě to dovede. A budete-li mít zájem, tak se s vámi o výsledky podělím. A ještě jednou děkuji.

Jiří Ort

Noc kostelů 2023

Náš církevní zbor sa aj tento rok opäť aktívne zúčastní už tradičného predletného ekumenického podujatia Noci kostolov. V piatok 2. 6. 2023 sa znova mnohé cirkevné zbory po celej republike zapoja s programom toho najrôznejšieho druhu. V našom kostole v Uhříněvsi bude program prebiehať od 17:00 do cca. 22:00. Začneme posedením na farskej záhrade spojenej s opekaním, občerstvením a spoločným rozhovorom. Pre deti budú prichystané hry.

O 18:30 privítame hosťa, teológa a religionistu Pavla Hoška, ktorý nám poreferuje o svojej knihe venovanej chasidským príbehom. Jeho pútavé rozprávanie nás uvedie do sveta zázračných židovských rabinov a transformujúcej a liečivej sily rozprávania. Prednáška bude spojená s diskusiou a kniha bude záujemcom k dispozícii.

Od 20:00 potom bude nasledovať hudobný program. Najprv sa nám s výberom zo svojho repertoáru predstaví hudobné teleso Všelijak. A večer zakončíme spoločným spevom za sprievodu gitary (a prípadne ďalších hudobných nástrojov). Zvaní sú nielen členovia zboru, ale taktiež široká verejnosť.

Pavol Bargár

Moje vzpomínka na ses. Alenu Kuščynskou

Mnozí z vas jste sestru Alenu znali, zvláště ti, kteří chodí na bohoslužby v Říčanech. Celou dobu, co Alenu znám, bydlela už jako vdova u své dcery Halky na Vojkově. Poznaly jsme se na biblických hodinách v Uhříněvsi kolem r. 2010 a tam začalo naše dlouholeté přátelství. Alena byla ženou architekta a později uměleckého fotografa Tarase Kuščynského a po jeho smrti pořádala výstavy jeho uměleckých fotografií po celé republice. Ona sama pracovala dlouhá léta jako asistentka ředitele na SUPŠ na Žižkově.

Měli tři dcery, také umělecky zaměřené. Alena měla široké zájmy. Milovala vážnou hudbu, historii, četbu, cestování, turistiku a pravidelně chodila do divadel. Moc se mi na ní také líbilo, že když měl někdo z široké rodiny narozeniny, nakreslila mu obrázek ze společně strávených chvil. Ale především nás posledních 12 let spojovalo společné setkávání – „náš babinec“. Byly jsme čtyři v ekumenické sestavě, střídavě s mým mužem Jiřím. Většinou 1x týdně jsme se scházely a obsahem našich schůzek byly vždy mimo běžné sdílení, také čtení z Písma, zamýšlení se nad božím slovem, či některou křesťanskou literaturou a vždy také modlitby za sebe navzájem, naše rodiny aj. potřeby. Vzájemná plná důvěra a upřímnost byly vždy povzbuzující. Vzpomínám si, jak jednou při čtení Janova evangelia se Alena zarazila a povídá: „tak teď mi došlo, že já se modlím vlastně stále jenom k Bohu a J. Krista nechávám stranou, to asi špatně věřím!“ A byla z toho

upřímně smutná. Tak jsme to promýšlely a potom při modlitbě jsme pro ni obdrželi krásné, povzbudivé slovo. Dovolím si ho napsat:

Moje milovaná Alenko! Miluji Tě, jsi moje milovaná, milovaná! Drž se mého slova a Já ti dám pokoj. Budeš-li se mnou stále, nemusíš se bát. Až přijdu, obejmů Tě ve svém náručí. Miluji Tě, potřebuji Tě. Potřebuji každou tvou modlitbu, jsou mi drahé. I jediná modlitba může zachránit život. Důvěřuj mi, jsi moje milovaná! Požehnávám Tě!

Až v době covidové jsme přešly i my na setkávání on-line a vždy i o tyto schůzky moc stála. V té době se už začínaly zhoršovat problémy se zdravím. Ještě 14 dní před jejím odchodem jsme se sešly u ní na Vojkově a bylo to moc příjemné. Alena zemřela 23.12.2022 v 87 letech doma, pokojně v přítomnosti svých dcer, tak jak si to přála. Smrti se nebála, věřila, že i pro ni je místo v Boží náručí. Alena byla prostě naše skvělá kamarádka, přítelkyně mladého ducha, a přestože jsme mohly být jejími dcerami, nikdy nám to nepřišlo. Byla to žena modlitby. Byla kamarádká, upřímná k sobě i k jiným, velkorysá, lidsky moudrá, prostě skvělá ženská. U ní mě často napadala ta slova o vodě živé, která obcerstvuje našeho ducha každého dne, když o to stojíme. Alena nám chybí fyzicky, ale stejně s námi na každém našem „babinci“ stále je. Díky Bohu za její život, kterým nás za ta léta tolik obohatila. Jsme za ni velmi vděčné.

Vlasta Boháčová

Rozloučení s Alenou Dobrovolskou

Ti, kteří se vydávají na lodích na moře, kdo konají dílo na nesmírných vodách, spatřili Hospodinovy skutky, jeho divy na hlubině. Poručil a povstal bouřný víchř, jenž do výše zvedl vlnobití. Vznášeli se k nebi, řtili se do propastných tůní, ztráceli v té spoušti hlavu. V závratích jak opilí se potáceli, s celou svou moudrostí byli v koncích. A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, vyvedl je z tísně: utišil tu bouři, ztichlo vlnobití. Zaradovali se, když se uklidnilo, on pak je dovedl do přístavu, jak si přáli. Ti at' vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi koná, at' ho vyvyšují v shromáždění lidu, v zasedání starších at' ho chválí!

Ž 107,23–32

Alena se v životě objevovala v mnoha polohách. Symbolizuje to i mnoho jmen v různých oblastech, ve kterých se Alena pohybovala. Když začneme od dětství – maminka jí říkala Alenina. Jako dítě si se svojí sestřenicí Janou hrály na Vlaštky a Amazonky. Jana byla Vlasta a Alena Peggy. Na střední škole – studovala na střední škole výtvarné – obor loutkářství – uzavřela přátelství na celý život. Ve skupině kamarádek – Řamlastap – Řád mladých starých panen – Alena byla Jackem. Pro kolegyně v práci byla Dobra. A v rodině byla pro své neteře – milovanou tetou Alenou.

Všechna tato jména jsou spojena jednou osobností. A z toho výčtu je jedna věc velice zřetelná – nesmírně přátelskou osobností milující život. Tento vklad dostala už v dětství a mládí – rodina, ve které vyrůstala, velice držela při sobě – a to nejen ta nejuzší. A zřetelně se to promítlo do další generace. Ve vzpomínkách jsem si směl uvědomit, jak důležitá Alena byla pro mladší generaci v rodině. Viděl jsem fotografii, na které si cosi prohlíží se svojí neteří Zuzkou. Obě plně soustředěné, Zuzka povídá a Alena naslouchá. Toto naslouchání, možnost vypovídat se u tety Aleny bylo charakteristické i později.

Alena se narodila v rodině prvního faráře tohoto sboru. Ale zároveň z mamčině strany do rodiny Koškových, která byla výraznou, možná až určující rodinou evangelického sboru v Uhříněvsi. Alena měla ještě dva sourozence – bratry Jiřího a Pavla. Vystudovala střední uměleckou školu – obor loutkářství. I když se přímo této dráze nevěnovala, svůj talent, fantazii a lásku k umění využila jako aranžérka.

Ve 26 letech se vdala za Jana Dobrovolského a měli 2 děti, Veroniku a Marka. Dočkala se vnoučat i jedné pravnučky.

Ale vrátím se k Alenině osobnosti. Toho, co od ní lidé kolem ní dostávali, bylo obrovské množství. Alena milovala přírodu a tuto lásku předávala dětem z široké rodiny. Vymýšlela pro ně dobrodružné výpravy, četla Ransomky, Káju Maříka. Milovala umění – to ji vlastně sblížilo s jejím manželem Honzou. Měla ráda moře a písničky o něm. Měla ráda divadlo. Měla ráda lidi. Až bezhraničně pomáhala druhým. Poté, co odešla do důchodu jako aranžérka, pracovala v Říčanech v pečovatelské službě a i v rodině a přátelům pomáhala v péči o nemocné a seniory. Neskutečný příběh člověka, který miloval život.

A přece, vy, kdo jste jí byli blízko, víte, jak křehká byla. Stavý úzkosti, nejistoty.

Když přemýšlím nad Aleniným životem, jsem velice vděčný Veronice, že vybrala oddíl z Žalmu 107. a k němu píseň V Tvé síle Pane Bože můj. Ujištění, že Alena nebyla sama ani ve chvílích, kdy se sama cítila i ve chvílích, kdy si na plno užívala, že má své blízké. Rodinu, přátele.

Hluboce věřím tomu, že to je smyslem evangelia, dobré zprávy. Že to je smyslem svědectví o kříži a vzkříšení Božího syna. Alena dostala dar života, dar, který byl obdarováním i pro nás. A směla ona – a smíme i my – věřit tomu, že skutečně neexistovala situace, ve které by s ní Pán Bůh nebyl. Že se před ní i před námi v úzkosti i radosti otevíral výhled k budoucnosti vzkříšení. Boží budoucnosti přijetí. Amen.

Jiří Ort

Rozloučení s Michalem Vybíralem

Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším. Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval.“

Jer 29,11–14

My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit.

Fp 3,20–21

Starozákonní text, jeho zvýrazněnou část, vlastně vybrala Diana. Před nějakou dobou se nad Kolovraty udělala duha, Diana ji vyfotila a opatřila právě tímto veršem. Jednoznačně v něm dominují budoucnost s nadějí. To zcela koresponduje s tím, jak Michal s Diankou ve víře přistupovali k Michalově těžké nemoci. Je tu budoucnost, je tu naděje. A to ne proto, aby vytěšňovali to, co se děje – ono to dost dobře nešlo – ale aby měli sílu k životu. Aby využívali každý okamžik – pro děti, pro sebe. Aby neuzavírali budoucnost.

Okouzlovala mě Michalova chuť do života. A vůle k životu. Byl bezesporu silný člověk. A schopný člověk.

Ale pro mě bylo u něj hodně zásadní něco jiného. Pokaždé, když jsem k Vybírálům přišel, jsem si s potěšením prohlížel fotografie z cest – tedy fotografie Diany a dětí z cest. A díky tomu jsem také mohl pozorovat, jak děti rostly. Každý rok vyráběl nástěnné kalendáře a bylo krásné si jimi listovat a uvědomovat si, jak Michal miluje svoji rodinu. Zároveň se ale neuzavíral do soukromí, vnímal lidi kolem sebe a kdykoliv byl někdo v nouzi, Michal tu byl s nabízenou pomocnou rukou.

Michal byl hluboce věřící člověk. Okouzloval mě tím, jak se zcela přirozeně druhých lidí ptal, jak to mají s Pánem Bohem. Naposledy v nemocnici, kdy poté, co vytáhl z pana doktora z paliativní péče, že chodí do sboru Církve bratrské, se prostě zeptal sestřičky, která stála vedle něj: „A vy se také modlíte?“. A pak je pozval ke společné modlitbě. Prostě vztah s Bohem byl pro něj jako dýchat vzduch. Dalo by se říci, že v okamžiku, kdy se mu už dýchalo velice obtížně, jeho „dýchání s Bohem“ bylo stále bez problémů. Byl stále plný důvěry v ujištění, které se dostalo částičce Božího lidu v zajetí kdesi v Babylóně – „Mám v úmyslu váš prospěch, a ne neštěstí; chci vám dát budoucnost a naději.“

A právě v tuto chvíli přichází ke slovu text, který se líbil Michalovi. Text z dopisu apoštola Pavla do sborečku ve Filipech. Michalovi se hodně líbila hlavně

ta zvýrazněná část: „Ten promění naše ubohé tělo do podoby jeho slavného těla, a to mocí, kterou je schopen podmanit si vše.“ Moc se mi líbí Michalova schopnost najít text, který promlouval do jeho tělesné bolesti. Ale ono tu jde o víc. Jde o povzbuzení ve chvíli, kdy se budoucnost zdá být zakrytá mračny.

Apoštolův způsob povzbuzení je oslovující a jsem Michalovi vděčný, že nás na tento oddíl upozornil. Stále je tu budoucnost, ke které smíme směřovat, o kterou má smysl usilovat. Slabost těla prostě na tuto rozhodující budoucnost nemá vliv. „My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista.“ Michal toto věděl. Nic mu nedokázalo zabránit „dýchat s Bohem“.

Jiří Ort

BÝT – stávat se Božím, ne zbožím

Při ohlžení za těmi, kteří zemřeli, jsem si uvědomil, jak jejich životy byly naplněny skutečným bytím. A tak jako závěr našeho vzpomínání nabízím text prof. Milana Balabána z knihy Kořeny a květy biblických pojmů. - JO -

Být je víc než existovat. Existování (žití) je buď zakotveno v bytí jakožto založení a směřování k věčnu, nebo se postupně mění v chaos a propast (Gn 1). Být, hebr. h-j-h, jež je souznlivé s ch-j-h = žít, znamená být, a zároveň stávat se. Bez tohoto stávání by se bytí stalo transcendentní zkamenělinou. Řeckým výrazem pro bytí je einai, které v helénismu Ježíšovy doby předpokládalo svým způsobem dějový postup a změnu. Latinská bible má esse, jež má sice obecný význam (jako obsahová kvantita), ale ve spojení s výrazným duchovním vyznačením (kvalitou) se přibližuje nebo ztotožňuje s hebrejským být ve významu stávat se, a proto být. Být je stálá proměna, i když zakotvená v jistotě našeho žití a živobytí. Stvoření k „Božím obrazu“ (doslova k „Boží soše či plastice“ – Gn 1,27) znamená rozvinutí a rozvíjení čirého lidství a poslušnost Hospodinových a Kristových pokynů. Ústředního významu je Boží prohlášení: Jsem, poněvadž se stávám – pro vás (Ex 3,14). V Nové smlouvě jsou mysteriózní obraty: „být s Kristem“ – být v Kristu nebo pro Krista (Ř 8,10; 12,5; 1K 4,10; 2K 5,17; 12,10; Ga 2,20; Fp 1,21; Kol 3,3; 1Pt 3,16 aj.). Být nepopírá zcela Mít (viz E. Fromm a jeho inspiranti), ale Mít je omezeno na skromné minimum. Máme, jako bychom neměli (1K 7). Být je otevřenost pokojnému Přístímu.

1. Člověče milý, přijmi své lidství jako exkluzivní Boží dar, chceš přece své žití ukotvit v bytí. To tě poponese k reálnému věčnu. Budeš, halelu jah, Boží; nestaneš se jakýmsi byt' pěkně kolorovaným a atraktivním zbožím. Budeš to ty, ty sám, a budeš prožívat své dobré proměny; nuda zmizí, dobrodružství víry se rozjede.

2. Jsem, jaká radost, nemusím hromadit pro sebe, do sebe a pod sebe mamony a mamonky, stačí brambory, zelí a kus masa. Mít za každou cenu je vražděním Bytí. A to mně nestojí za to.

3. Lépe v světě chudým být, ale v nebi poklad mít, poklad Boží milosti nad vše světa vzácnosti.

4. Nebát se – a být.

5. Nejsem učenec, nejsem Zátopek ani Nečas, ani senior Ruml, ale jsem, který se stávám – jsem vaše pomoc, když jste zelení, ale i když jste šediví a suší, nesu vás ve své duši.

Milan Balabán

Magorovy labutí písně

Ivan Martin Jirous

Víš ty Bože vůbec o mně, žes mě zavřel v tomhle domě?
Vzpomeň si někdy na mě,
jak tu sedím v hnojné jámě?
Stvořils vavříny i oměj,
co z toho jsi schystal pro mě?
Odsoudils mě k marné slávě
nebo pojdu někde v slámě?
S kůží v ruce Bartoloměj
pokorně Tě prosím Pane:
Už mě nenech vězet marně

Odpusť nám Bože naše viny
usmívají se androgyni
nahore pod klenbou
Odpusť nám taky naše hříchy
a povzdech posílám Ti tichý

Pořád Pane Bože věřím
že mě nevydáš té sběři
tak v pevné trvám naději
Přesto když katr zařinčí
leknu se že jak Vavřinci
svatému rošt mi chystají

Farní sbor ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech

telefon: 211 222 198
mobil: 607 886 447

<http://uhrineves.evangnet.cz>

redakční e-mail: jiri.ort@evangnet.cz